

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22193/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., Никола Живуловић, адвокат из ... и Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће "Крагујевац" из Крагујевца, чији је пуномоћник Градски правобранилац и Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5348/2021 од 21.03.2023. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против става 1. изреке решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5348/2021 од 21.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против става 1. изреке решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5348/2021 од 21.03.2023. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12265/2020 од 11.02.2021. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су тужени обавезани да му на име дуга и накнаде штете солидарно исплате износ од по 49,00 динара за сваки месец понаособ за период почев од 01.11.2017. године, закључно са 30.07.2020. године, са законском затезном каматом појединачно за сваки месечни износ почев од 15.-ог у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом 2. изреке, тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 4.500,00 динара. Ставом 3. изреке, отказано је рочиште за главну расправу у спору мале вредности, заказано за 25.02.2021. године у 13,05 часова, у судници бр. 15 у Основном суду у Крагујевцу.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 5348/2021 од 21.03.2023. године, ставом 1. изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу 2.изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12265/20 од 11.02.2021. године. Ставом 2.изреке, одбачена је жалба

тужених изјављених на став 2.изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12265/20 од 11.02.2021. године, као недозвољена.

Против става 1. изреке решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на посебну ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) На основу одредбе члана 420. став 6.истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 28. Закона парничном поступку прописано је да ако је за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том Закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да ревидент ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави у смислу одредбе члана 420. Закона парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**